

“כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא - כוס של שליחות”

יצירה לכיתה ו'

“כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא- כוס של שליחות”

רציונאל

הפסוק “כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא” מבטא קשר עמוק בין האדם לה', מתוך הודיה והכרה בשליחות. הכוס עשויה מחול – חומר פשוט, זמין ונמוך, וכשמעבדים אותו הוא הופך לכלי שקוף, מאיר ומשמעותי. זהו משל לאדם: מצד אחד כולנו עשויים “חומר פשוט”, אבל כשאנחנו מתמלאים בערכים ובשליחות, אנחנו הופכים לכלי קודש שמאיר לעולם.

השיעור מדגיש את ייחודיותם של התלמידים כילדים בדור של גאולה בארץ ישראל, דור שזוכה להגשים חלום של דורות קודמים ואשר עליו מוטלת שליחות מיוחדת: למלא את חייו בתורה, באהבת עם ישראל ובחיבור לארץ. הפעילות היצירתית – צריבה על כוס זכוכית – הופכת את הרעיון המופשט לחוויה מוחשית: כל תלמיד חורט על הכוס סמל או מילה שמבטאים את זהותו ושליחותו האישית.

מטרות

1. להבין את המשמעות הסמלית של כוס עשויה מחול פשוט ההופכת לכלי של אור ושליחות.
2. לחבר את התלמידים לתודעה שהם חלק מדור הגאולה בארץ ישראל.
3. לאפשר ביטוי אישי-יצירתי באמצעות צריבה על כוס זכוכית – כסמל לחותם של שליחות.

מהלך השיעור (45–60 דקות)

א. פתיחה – הכוס והחול (5 דק')

- מציגים כוס זכוכית ושואלים: ממה היא עשויה?
- תשובה: מחול.
- הקרנת סרטון קצר: איך מייצרים זכוכית מחול (בעברית). (קישור לסרטון בצד ימין)
- דיון קצר: איך חול פשוט הופך לכלי שקוף, מאיר ויפה?

“כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא- כוס של שליחות”

ב. שיח – מה אנחנו ממלאים? (7 דק')

- שיחה עם התלמידים:
 - במה אנחנו בבחינת “כוסות” שמתמלאות?
 - מה קורה אם הכוס ריקה? ומה אם היא מלאה בערכים נכונים?
- חיבור למסרים: אנחנו דור של גאולה בארץ ישראל – השליחות שלנו היא לקחת את ה“חול” הפשוט של חיי היומיום ולמלא אותו בתורה, באהבה ובזהות יהודית.

ג. יצירה – צריבה על הכוס (20-25 דק')

- כל תלמיד מקבל כוס זכוכית פשוטה.
- חומרים: עטי חריטה ידידותיים/חומר צריבה בטוח לילדים, שבלונות עם סמלים יהודיים (מגן דוד, ירושלים, אות ש', שיבולים).
- כל תלמיד חורט סמל/מילה שמבטאים את שליחותו.
- דגש: הצריבה משאירה חותם קבוע – כמו שהשליחות האישית שלנו משאירה חותם בעולם.

ד. שיתוף (5-7 דק')

- כל תלמיד מציג את הכוס שלו ומסביר מה חרט ולמה.
 - חיבור: כמו שכל כוס שונה, כך גם כל שליחות שונה – וביחד נוצר “שולחן של שליחויות”.
- ה. עיבוד וסיכום (5 דק')
- דיון מסכם: מה למדנו על עצמנו דרך הפעילות?
 - הדגשה: כולנו עשויים מחומר פשוט, אבל כשאנחנו מתמלאים בשליחות – אנחנו מאירים.
 - מסקנה: “כוס ישועות אשא – כוס של שליחות” זהו לא רק כלי אלא זו אמירה: כל אחד מאיתנו הוא שליח בדור של גאולה בארץ ישראל.

פירוס הכנת כוס צרובה

לחילופין, ניתן לקשט כוסות בחומרים שונים כגון טוליפ/ מדבקות וכו'

צריבה על זכוכית היא יצירה ייחודית: זו אינה צביעה זמנית, אלא פעולה שמשאירה חותם קבוע.

הכוס, שנוצרה מחול פשוט, הופכת להיות כלי אישי שמקבל משמעות רוחנית-ערכית.

כך גם האדם – חומר פשוט במקורו, אבל כשהוא ממלא את עצמו בערכים ומשאיר חותם של שליחות – הוא הופך לכלי מאיר.

החיבור בין הפעולה האומנותית (צריבה) לבין השיח הערכי (שליחות, דור הגאולה בארץ ישראל) מייצר חוויה מעמיקה שמחברת את התלמיד אל הזהות והמורשת.

מטרה

- לאפשר לתלמידים ביטוי אישי-יצירתי בשליחותם.
- להדגיש את הסמליות שבכוס עשויה מחול – חומר פשוט שהופך לכלי מאיר.
- לחבר בין אומנות מוחשית (חריטה) לבין מושגי יסוד בזהות היהודית: שליחות, גאולה, חותם אישי.

הכנה:

- כל תלמיד מקבל פיסת טפס, וגוזר חלקים חלולים בטפט כגון איורים/ אותיות וכו' המבטאות את השליחות שלו, ומדביק על הכוס (חשוב לשים לב להכין את האותיות בכתב מראה).
- לאחר סיום הדבקת הטפטים, מורחים את משחת הצריבה (ניתן לקנות בחנות לחומרי יצירה) וכעבור מספר דקות (על פי הוראות היצרן) שוטפים את הכוס.
- מתקבלת "כוס של שליחות".
- עורכים דיון, על התהליך ועל התוצרים.

ניתן להביא לפעילות חותמות וחותכנים בצורות שונות, להוסיף קישוטים של טושי זכוכית, דבקים מיוחדים וכו'.
ניתן להמשיך את הכוסות במילוי שלהן בממתקים/ חומרים אחרים, את הרכיבים שהוא רוצה למלא לעצמו בשליחות.
(ניתן להכין "שלחן שוק", ליד כל מאכל/ חומר יהיה כתוב תכונה/ מהות והתלמידים ימלאו את הכוס על פי הכותרות).

